

La mirada

Toni Vall

tvallka@hotmail.com

Sobre el vídeo del rei

Coincideixo plenament amb l'opinió majoritària respecte al vídeo del rei Joan Carles adreçant-se al país i demanant disculpes: penós. Les imatges en qüestió són molt descriptives de l'estat d'ànim de la institució monàrquica i de quina valoració mereix entre la ciutadania.

Més enllà de les consideracions sobre les paraules concretes i l'actitud abatuda del rei, voldria fixar-me en un aspecte una mica més subtil, que tal vegada a algú li ha passat desapercebut. Es tracta d'un detall televisiu. Quantes vegades han vist vostès un pla mitjà del rei a la televisió? Jo ara mateix no en recordo cap. Sempre el veiem de cos sencer o en un pla americà, assegut en una cadira quan pronuncia el missatge de Nadal, per exemple. El veiem sortir d'un cotxe, esperant a rebre alguna personalitat,

Quantes vegades han vist vostès un pla mitjà del rei a la televisió?

encaixant la mà durant una recepció, saludant la gent que espera la seva arribada etc. Però poquíssimes vegades un pla mitjà –o sigui de cintura cap amunt– tan explícit com el del vídeo que avui ens ocupa. La imatge d'indefensió que transmet és totalment insòlita, no estem acostumats a aquesta proximitat de la càmera al seu rostre. Per mi aquesta consideració, diguem-ne tècnica, és el més rellevant de la imatge donada a la sortida de l'hospital. Aquest és l'índici més concret del naufragi absolut en què es troba ara mateix la monarquia. És el poder devastador de la imatge en moviment, l'arbitrarietat o intencionalitat d'una petita decisió i els efectes que pot comportar. La importància, en fi, del llenguatge televisiu.